

РЕШЕНИЕ

№ 4266

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2809** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя И. И., срещу Решение за верификация на постъпило искане за окончателно плащане и определяне на финансова корекция с № BG05M9OP001-1-04-0209/29 от 04.03.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „РЧР“, с което е: 1. определена финансова корекция по диференцирания метод в размер на стойността на направените разходи за обучения, сметени за допустими по Решение за верификация № BG05M9OP001-1.021-0209/5 от 02.05.2019 г., 2. определена финансова корекция в размер на 5 на сто от общо отчетените допустими разходи по договор BG05M9OP001-1.021-0209-C01 на стойност 6 202.62 лв., 3. определена е сума за възстановяване в размер на 160 600,00 лв.

В жалбата на първо място се излагат доводи за нищожност на издаденото от органа решение. Жалбоподателят счита, че решението постановено в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Излага доводи, че по писмените възражения на дружеството, УО се произнесъл бланкетно или въобще не се е произнесъл в решението. Органът не е приложил и правилно Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., обн., ДВ, бр. 27 от

31.03.2017 г., в сила от 31.03.2017 г., изм., бр. 68 от 22.08.2017 г., в сила от 22.08.2017 г., изм. и доп., бр. 67 от 23.08.2019 г., в сила от 23.08.2019 г., бр. 19 от 06.03.2020 г. (Наредбата), като не е посочена конкретна алинея, въз основа на която е наложена ФК.

В съдебно заседание, чрез адв. З. поддържа жалбата. Моли решението на УО да бъде отменено.

Ответникът – Ръководителят на УО на ОП „РЧР“ при Министерството на труда и социалната политика, чрез експерт К., който жалбата за неоснователна.

Административен съд София град, III-то отделение, 62 –ри състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение за прекратяване на административен договор рег. № BG05M90P001-1.021-0209/10 от 25.11.2019 г., Управляващият орган не верифицира разходи, включени в искане за плащане № 3 по Административен договор № BG05M90P001-1.021-0209 от 22.03.2018 г. и изменя Решение за верификация на постъпило искане за междинно плащане с рег. №BG05M90P001-1.021-0209/5 от 02.05.2019 г. като изисква от Ивент Про“ Е. да възстанови преведените по проекта средства от авансово и междинно плащане в размер на 160 600,00 лв.

Решението е обжалвано от [фирма] пред АССГ, като е постановена отмяна на Решението на Управляващия орган. С Решение № 13010 от 21.10.2020 г. по дело № 8414 от 2020 г. на Върховния административен съд отменя Решение №2597/20.05.2020 г. по административно дело № 1451 за 2019 г. в частта, в която е отменено Решението на УО, с което е прекратен административен договор BG05M90P001-1.021- 0209-C01 с наименование „Високо качество на обслужване, чрез обучение на персонала на [фирма]“.

С Решение №BG05M90P001-1.021-0209/26 от 27.11.2020 бенефициентът е информиран за възобновяване на административното производство по верификация на ИП №3. С оглед решението на Върховния административен съд и на основание чл. 55, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, чл. 62, ал. 1, във връзка с ал. 3 и чл. 73, ал. 1, във връзка с ал. 3 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), УО извърши проверка на искане за плащане № 3 от ИСУН 2020 с отчетен период 01.02.2019г. - 30.09.2019г, както и счита, че е налице основание за извършване на проверка, касаеща цялостното изпълнение на Административен договор: № BG05M90P001 -1.021-0209-C02 „Високо качество на обслужване, чрез обучение на персонала на [фирма]“ с бенефициент по проекта: [фирма] и стойност в размер на 200 750 лева.

С писмо с И. № BG05M90P001-1.021-0209/28 от 06.01.2021г. бенефициентът е бил надлежно уведомен за следните констатации на УО:

За да удостовери изпълнението да дейностите по проекта “Високо качество на обслужване, чрез обучение на персонала на [фирма]”, УО е извършил три проверки на място. На 27.08.2019 г. е извършена внезапна проверка ма изпълнение на дейност 2 „Обучение на служителите на [фирма] за професионална квалификация специалност „Организация на обслужването в хотелиерството“ на хотел Перла в к.к. Слънчев бряг. Установено е, че към момента на проверката обучението не се провежда, както и не е налична документация. В предвидената за обучение зала липсва визуализация, а гости на хотела играят тенис на маса.

С кореспонденция BG05M90P001-1.021-0209-C02-M027 от 28.08.2019 г.

бенефициентът информира УО, че поради създадена се извънредна ситуация от 26.08.2019 г. се е наложило прекъсване на учебния процес.

На 11.09.2019 г. е извършена повторна внезапна проверка на обучението в хотел Перла. В момента на проверката присъства единствено преподавател, докато две от лицата, които следва да са част от обучението, изпълняват своите работни задължения на рецепцията на хотела. Налични са учебен график, присъствена форма за м. 09.2019 г. и учебни материали. Представителите на бенефициента твърдят, че останалите участници в обучението са си тръгнали, както и че всички минават обучение в часове, според това кога имат възможност да присъстват.

След констатациите от двете проверки е извършена трета внезапна проверка на същото обучение отново в хотел Перла. Според представен учебен график на 28.09.2019 г. следва да се провежда заключителен изпит - теория по специалността. Към момента на проверката изпит не се провежда, като не присъства нито едно от обучаемите лица, както и преподавател. Документи не са налични.

С кореспонденция BG05M90P001-1.021-0209-C02-M029 от 29.09.2019 г. бенефициентът информира УО, че заключителният изпит по теория на 28.09.2019 г., е променен с начален час от 12:30 ч., вместо обявения 18:00 ч.

За констатациите от извършените проверки бенефициентът е надлежно уведомен. Същите са част от мотивите на Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M90P001-1.021-0209/10 от 25.11.2019 г., което е преминало съдебен контрол. Относно констатациите от извършените проверки и контролните листи, които ги обективират (приложение 7.6 от 27.08.2019 г., 11.09.2019 г. и 28.09.2019 г.) съдът ги приема за официални писмени доказателства.

Констатациите от извършените проверки пораждат основателно съмнение относно действителното провеждане на отчетени от бенефициента обучения и на други места и по друго време в страната. В допълнение проведени са телефонни разговори с част от целевата група по проекта, участвали в приключили и отчетени от бенефициента обучения. Зададени са им въпроси, свързани с тяхната удовлетвореност от учебния процес и придобитата квалификация в рамките на изпълнение на договора. Лице, отчетено като преминало обучение по професионална квалификация, направление 8-11 "Хотелиерство и ресторантьорство" по професия "Администратор в хотелиерството", специалност "Организация на обслужването в хотелиерството" в [населено място] споделя, че обучения не са се провеждали, като единствено са се подписвали на месечните присъствени форми и са ги събрали за снимки. Обучението следвало да е проведено в периода месец юни - месец септември 2018 г., когато стартират и първите обучения по проекта в останалите населени места. Споделената информация ясно показва, че практика за непровеждане на обучения е налице още при стартиране на изпълнението на проектните дейности. Останалите лица дават противоречива информация, като отбелязват че са доволни от преминалите обучения, но не си спомнят детайли като период на провеждане на обучението и от какви основни модули/теми се е състояло.

В резултат на извършените проверки „на място“ и проведените телефонни разговори, УО не добива увереност относно постигането на общата цел: „Повишаване адаптивността, устойчивостта и качеството на човешкия капитал в [фирма] чрез провеждане на обучения за повишаване на професионалната квалификация и компетенциите на служителите“ и изцяло подлага под съмнение реалното изпълнение на основните дейности по договора.

В тази връзка със свое Решение с рег. № BG05M9OP001-1.021-0209/10 от 25.11.2019 г. УО е прекратил административния договор „Високо качество на обслужване, чрез обучение на персонала на [фирма]“.

Съгласно чл. 3.23 и чл. 3.24 от Административен договор BG05M9OP001-1.021-0209-C01, бенефициентът е длъжен да изпълни поетите ангажименти съобразно сключения договор и с оглед изпълнение на предвидените в проекта цели; бенефициентът изпълнява договора с грижата на добър стопанин, при спазване на принципите на икономичност, ефикасност, ефективност, публичност и прозрачност, в съответствие с най-добрите практики в съответната област и с настоящия договор.

Производството по налагане на финансова корекция е стартирало и по отношение на разходите, предявени от бенефициента с искане за окончателно плащане № 3. Тъй като с издаване на оспорения акт производството по верификация на тези разходи ги определя като недопустим, то те не са обект на финансова корекция.

Съгласно Ръководство за бенефициента по процедура BG05M9OP001-1.021 „ОБУЧЕНИЯ ЗА ЗАЕТИ ЛИЦА“ с подписването на формуляра за кандидатстване бенефициентите се задължават да изпълняват дейностите по информиране и публичност съгласно Единния наръчник за информация и комуникация. Към представения технически отчет към искане за окончателно плащане № 3 липсват документи, доказващи реалното изпълнение на тези дейности.

Съгласно чл. 3.40 от Административен договор BG05M9OP001-1.021-0209-C01, бенефициентът е длъжен да направи всичко необходимо за разгласяване на факта, че договорът се финансира или съфинансира от Европейския социален фонд. Предприетите за тази цел мерки трябва да са в съответствие с приложимите правила за информация и комуникация, предвидени в Приложение Х. от Регламент (ЕС) №1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Единния наръчник на бенефициента за прилагане на правилата за информация и комуникация 2014-2020 г./ Жалбоподателят оспорва тези констатации, като счита че няма такова законово задължение. Относно задължението да съобщава информация в сайта си, излага доводи, че към момента на изпълнение на проекта дружеството не е имало работеща интернет страница.

В рамките на законоустановения срок по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ от бенефициента е постъпило възражение по основателността и размера на финансовата корекция с кореспонденция в ИСУН 2020 №BG05M9OP001-1.021-0209-C02-M039 от 20.01.2021 г. [фирма] изразява несъгласие, относно налагането на финансова корекция.

Установени са извършени нарушения по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 10 от ЗУСЕСИФ, изразяващи се в констатирана нередност от страна на УО относно неоснователно неизпълнение на поетите съгласно чл. 3.23 и чл. 3.24 от Административен договор BG05M9OP001-1.021-0209-C01 задължения от страна на бенефициента, както и декларирани неверни или непълни данни с цел получаване на безвъзмездна финансова помощ, предмет на договора.

С Решение за верификация на постъпило искане за окончателно плащане и определяне на финансова корекция с № BG05M9OP001-1-04-0209/29 от 04.03.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „РЧР“ е: 1. определена финансова корекция по диференцирания метод в размер на стойността на направените разходи за обучения, сметени за допустими по Решение за верификация № BG05M9OP001-1.021-0209/5 от 02.05.2019 г., 2. определена финансова корекция в размер на 5 на сто от общо отчетените допустими разходи по договор BG05M9OP001-1.021-0209-C01 на стойност

6 202.62 лв., 3. определена е сума за възстановяване в размер на 160 600,00 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който на основание чл. 27 ал.1 във връзка с чл. 38 т. 3 от ЗУСЕСИФ подлежи на обжалване пред съд. С оспорения акт пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 04.03.2021 г., което е видно от известие за доставка. Жалбата е депозирана на 18.03.2021 г., чрез административния орган в преклузивния 14-дневен срок, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав счита, че процесният акт, в цялост, е издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма на акта, същият съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна, актът съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Спазена е и процедурата при издаване на акта, поради което доводите за нищожност на решението са неоснователни. В законоустановения срок по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е постъпило възражение, което е обсъдено от УО в своето решение. Не произнасянето по част от възраженията на жалбоподателя от страна на УО не представлява съществено нарушение на процесуалните правила и доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

По отношение на приложението на материалния закон:

Правилни са доводите на УО за извършени нарушения.

Констатирани са нарушения на чл. 3.23 и чл. 3.24 от Административен договор BG05M90P001-1.021-0209-C01, представляващи задължения от страна на бенефициента, както и декларирані неверни или непълни данни с цел получаване на безвъзмездна финансова помощ, предмет на договора. Правилно е установено, че засегнатите клаузи в договора не се изпълняват. Извършени са няколко проверки при които е констатирано, че не се извършват обучения, а при последваща проверка не се провежда изпит, въпреки изложения график. Посочените от жалбоподателя доводи не са достатъчни за оборване на тезата на УО и достигне до извод за реалност на извършваните обучения. В тази насока са и част от свидетелските показания. Следва да се отбележи, че уведомлението за промяна на денят и часът на изпита от 28.09.2019 г. за 29.09.2019 г. е изпратено до ОУ на 29.09.2019 г., след извършването на проверката, което е основание да се счита, че е предприето с оглед опит да се обясни липсата на провеждане на изпита.

Настоящият съдебен състав кредитира напълно показанията на св. Д., която като бивш служител на [фирма] излага, че целият персонал е бил събран за снимка в конферентната зала, като след това са подписвали определени документи, свързани с обучението. Като логични и последователни следва да се приемат и показанията на св. Р., който твърди, че след множество проведени телефонни разговори по телефона с 25 участника в обучението, никой не е могъл да даде отговор на въпроси, свързани с обучението. Свидетелските показания на св. Т. и св. К. се кредитират частично, в частта подкрепяща изложените по-горе твърдения. В останалата част техните показания са противоречиви с другите свидетелски показания и не посочват детайли и подробности, касаещи обучението. Отделно от това не следва да се пренебрегва и

факта, че Т. и К. са служители на дружеството провеждало обучението, което ги поставя в известна зависимост.

По делото са приложени и писмени доказателства, които не са оборени от жалбоподателя. Дружеството не е оспорило по съответния ред представените писмени доказателства от органа, имащи отношение към извършените проверки и установяващи процесните нарушения. Издадените контролни листове за извършени проверки на място са официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК и имат формална материална доказателствена сила, като до опровергаването им по съответния ред, обстоятелствата, които са отразени в тях се считат за установени, предвид нормата на чл. 193, ал. 3 от ГПК. В конкретния случай, както се посочи по-горе, тези официални писмени доказателства не са оспорени и са годни да установят цитираните нарушения.

Доказано е и нарушението на т. 3.4 и т. 3.10 от Единния наръчник за информация и комуникация. Бенефициентът е длъжен да постави информационни плакати, за да се информира обществеността за ролята на ЕС и държавата на видно място. Отделно от това следва да се публикува и на видно място в интернет страницата подробна информация за реализирания проект. Такива действия не са установени при проверка на УО, поради което правилно е наложена финансова корекция в тази част. Това задължение е предвидено в т. 3.4 и т. 3.10 от Единния наръчник за информация и комуникация, поради което възраженията на жалбоподателя, че не е налице предвидено такова задължение са неоснователни. От приложените отчети е видно, че липсват снимки на плакат съобразно т.3.4, както и снимки на интернет сайта съгласно т.3.10. Недоказано остава възражението на жалбоподателя, че към този момент не е имал интернет сайт на дружеството.

Дефиниция на понятието „нередност“ се съдържа и в чл. 2, т. 7 от Регламент № 1083/2016г, съгласно която "нередност" е всяко нарушение на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС, като отчете неоправдан разход в общия бюджет.

Съгласно посочената легална дефиниция, при определянето на едно действие или бездействие на стопански субект като "нередност" следва да се вземат предвид три елемента от обективна страна: доказано нарушение на разпоредба на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект; доказано нанасянето на вреда на общия бюджет на Европейския съюз, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет; доказана причинна връзка между нарушението и вредата.

Съгласно Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции при определянето на корекциите се вземат предвид: характера и тежестта на нарушението от една страна и финансовото му отражение от друга.

Тоест следва да е налице причинно-следствена връзка между нарушението и финансовите последици от него, които биха могли да се изразят в наличие или възможност за увреда на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или в намаляването или загуба на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход.

В тежест на административния орган е да докаже всички елементи от обективната

страна на деянието, като даде мотивирано заключение по тях.

Изложените нарушения, правилно са определени като нередности по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 10 от ЗУСЕСИФ - друга нередност, съставляваща нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ и чл. 70, ал. 1, т. 6 от ЗУСЕСИФ - за неизпълнение на мерките за информация и комуникация, задължителни за бенефициентите.

За нарушението по т. 1 е определена ФК по диференцирания метод в размер на стойността на направените допустими разходи за обучения, съгласно чл. 4, във вр. с чл. 2, ал. 4 от Наредбата. Правилно е наложена корекцията по тази разпоредба, която е обоснована и води до заключение относно изпълнението на целия проект.

За нарушението по т. 2 на основание чл. 5, във вр. с чл. 2, ал. 3 от Наредбата е определена финансова корекция в размер на 5 % от отчетените допустими разходи. Непосочването на определена алинея на чл. 5 от Наредбата не представлява съществено нарушение и не води до ограничаване на правото на защита на дружеството.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен със С.-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя И. И., срещу Решение за верификация на постъпило искане за окончателно плащане и определяне на финансова корекция с № BG05M90PO01-1-04-0209/29 от 04.03.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „РЧР“л

ОСЪЖДА Ивент Про“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Министерството на труда и социалната политика, сумата от 100 лв. (сто), представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

